

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi J. S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 września 2010r, wydanym

w sprawie z powództwa A. S. i G. S.

przeciwko J. S. i J. S.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 kwietnia 2012 r.,

zażalenia pozwanej J. S.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 czerwca 2011 r.,

- 1. oddała zażalenie**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego  
adwokatowi M. Ł. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł  
powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem  
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z  
urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę J. S. o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem tego Sądu z dnia 14 września 2010 r. Jako podstawy skarżąca wskazywała na wykrycie nowych okoliczności faktycznych i środków dowodowych, mogących mieć wpływ na wynik sprawy, których nie mogła powołać w poprzednim postępowaniu, bowiem nie została powiadomiona przez pełnomocnika o rozprawie apelacyjnej (art. 403 § 2 k.p.c.). Podnosiła też to, że zaskarżony wyrok został oparty na przerobionych dokumentach (art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c.). Nie wskazała jednak tych dokumentów i tego, czy miały one wpływ na treść rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, skarżąca poza wskazaniem samych podstaw wznowienia przewidzianych w przepisach k.p.c. nie wypełniła ich odpowiednią treścią, co oznaczało konieczność odrzucenia skargi.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 czerwca 2011 r. pełnomocnik skarżącej wnosił o jego uchylenie, wskazując na to, że istniały odpowiednie podstawy wznowienia postępowania zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 września 2010 r., ponieważ skarżąca „nie miała możliwości - wskutek niezawinionego przez nią uczestnictwa w postępowaniu - powołania się na wyrok zaoczny” (z dnia 30 lipca 2009 r.). Nie miała też możliwości powołania się na pokwitowanie z dnia 25 października 1984 r. Zdaniem skarżącej, oba te dokumenty „mogą mieć diametralny wpływ na rozstrzygnięcie” w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu drugiej instancji, utrzymującym w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji i nakazującym pozwanym wydanie powodom określonych nieruchomości rolnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargą o wznowienie postępowania objęty był prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 14 września 2010 r., którym oddalono apelację m.in. pozwanej J. S. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 lutego 2010 r. Tym ostatnim wyrokiem nakazano pozwanym (J. i J. S.) wydanie określonych w sentencji wyroku nieruchomości rolnych powodom. Pozwani nie mieli bowiem odpowiedniego tytułu

prawnego do władania tymi nieruchomościami. W zażaleniu pełnomocnik skarżącej wskazuje na to, że podtrzymuje skargę i wskazuje na jej podstawę określoną w art. 403 § 2 k.p.c. Wskazane w ramach tej podstawy dwa dokumenty nie mogą jednak być oceniane jako „wykrycie nowych okoliczności lub środków dowodowych” w rozumieniu tego przepisu, ponieważ zaoczny wyrok Sądu Okręgowego z dnia 30 lipca 2009 r. był już brany pod uwagę przy rozstrzygnięciu sporu windykacyjnego przez Sądy meriti (zob. np. uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 lutego 2010 r., s. 3, 6-7).

W tej sytuacji należało oddalić zażalenie jako bezzasadne (art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>14</sup> k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c i §§ 6, 13 ust. 2 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).